

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 154.

Elleve Session.

49de Møde.

Torsdagen den 23de Februar Kl. 1.

(Forsæt.)

Beskr. Et af de Hovedargumenter, hvorpaa den allerede Forslagsstiller støttede sig for at fastholde Forslaget, var det samme, som under denne Sags første Behandling er udtalt af flere allerede Talere, nemlig at de Besskæftigelser, som Landalmene har, gjøre den gymnastiske Underviisning overflødig for den, idet disse Besskæftigelser indeholde ligesom en naturlig Gymnastik, der tilstrækkelig udvikler og styrker Landboens Legeme og giver det den behøvrige Kraft. En saadan Opfattelse af den gymnastiske Underviisning synes mig at røbe en Mangel paa Kjendskab til det, hvorpaa det ved den gymnastiske Underviisning kommer an, og jeg skal i den Anledning tillade mig nogle få Ord. Gymnastiken, mine Herrer, er en Kunst, baseret paa et nøagtigt Studium af det menneskelige Legeme, med det Formaal for at ved Udvælgelsen af at bibringe det menneskelige Legeme Lethed og Bøielighed i Lemmerne og derigennem en fuldstændig Magt over Legemet. Jeg skal tillade mig at forklare mig noget nærmere. Ligesom ved Tilværelsen af enhver Kunst, enhver Færdighed, begynder man her med det Allersimpleste og gaar saa gradvís fremad. Naar jeg saaledes skal begynde Gymnastikunderviisningen og bliver opstillet og begynder f. Ex. med at udstrække Armene, bøje dem og bevæge dem i forskjellige Retninger, da er Hensigten dermed at give Armmusklerne den rette Spænd-

kraft. Jo oftere denne Øvelse gjentages, desto bøieligere og bevægeligere blive derved efterhaanden mine Arme og desto større Magt faaer jeg over dem. Naar man dernæst øves i at bøje Hovedet frem og tilbage, snart i den ene og snart i den anden Retning, da er Hensigten dermed at give Halsmusklerne den rette Spændkraft, saaledes at man bliver istand til at dreie Hovedet uden at dreie hele Kroppen. Lad os et Dieblik blive staaende ved dette Sidste. Betrægt det unge Menneske, der ikke er blevet gymnastisk underviist, f. Ex. en Landbo, som vel har havt overordentlig megen Legemisbevægelse, men som ikke har gjenneimgaaet en gymnastisk Underviisning, hvor kettet bærer han sig ikke ad; skal han see sig om, dreier han hele Kroppen, medens den, som har havt den Fordeel at nyde Gymnastikunderviisning, med Lethed bevæger Hovedet; hans hele Holdning og Stilling er ganske anderledes, han føler sig meget friere og lettere. Paa lige Maade paavirktes Venenes Muskler ved de gymnastiske Spring, hvorved den rigtige Bøining af Anklerne og Knæene, ligesom ogsaa hele Kroppens Holdning iagttages. Jeg kunde føre denne Sammenstilling meget videre, men hvad jeg allerede har anført, vil vistnok være tilstrækkeligt til at vise den væsentlige Forskjel mellem det, som tilsigtes ved den gymnastiske Underviisning, og den legemlige Udvikling, der erhverves som Udbytte af landlige Syssler. Disse Syssler give Landboen Haardførhed, de udvikle og styrke hans Legeme, de sætte ham istand til at udholde Strabadser og Besværligheder, men noget Andet udrettes ved den gymnastiske Underviisning; ved den kunstnæssige